

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Έν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Έν τῇ ἀλλοδαπῇ Δραχ. χεῖρα 15

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου μηνός.

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΘΩΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΑΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (Ἡ πνευματικὴ ἀναρχία ἐν Ἑλλάδι). — Ἀγγέλματα καὶ θρύλοι. — Τὸ ἱεροσολυμιτικὸν ζήτημα πῶς ἐλύθη. (Ἡ γνώμη τοῦ μητροπολίτου Κιτίου. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰδήσεις. — Ἐπιφυλλίς. (Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὸ Ἀγιον Ὅρος κλπ.).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 28 Ἰουλίου 1910.

Ἡ ὑπὸ τῶν πατριαρχείων ἀποφασισθεῖσα σύγκλησις τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ματαιοῦται, διότι ἀπαγορεύει αὐτὴν ἡ Τουρκία. Αἱ ἐκκλησίαι, τὰ σχολεῖα, τὰ νεκροταφεῖα ἀρπάζονται οἱ προϋχόντες τῶν κοινοτήτων σωρεύονται εἰς τὰς φυλακάς ἀναίτιως καὶ ἡ ὑπαίθριος χώρα ἀντιλαλεῖ τοὺς θρήνους τῶν ἀπορριπτομένων καὶ τοὺς γογγυσμούς τῶν δερρομένων μέχρι θανάτου. Ἀπὸ τῶν χριστιανῶν ἀφαιροῦνται καὶ αὐτὰ τὰ ἄκακα τοῦ κυνηγίου ὅπλα, ἐν ᾧ εἰς τοὺς τουρκικοὺς πληθυσμούς ἀνοίγονται αἱ ἀποθήκαι τοῦ στρατοῦ καὶ ἄσπλος δὲν ἀπέμεινεν οὐδὲ μετὰ τὸν Τούρκου. Οἱ Ἕλληνες τοῦ ἐλευθέρου βασιλείου ἀπελαύνονται ἢ ἀποκλείονται τῶν βιωτικῶν τῶν ἔργων, μικρὸν δὲ ἀπέχουσαν τοῦ νὰ ἰδῶμεν πᾶσχοι τὰ αὐτὰ καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀλυτρώτους ὁμογενεῖς. Τῆς Σάμου ὁ προνομιακὸς χάρτης κατεπατήθη μέχρι καὶ τῆς τελευταίας διατάξεώς του ὑπὸ ἐνὸς ἀρχεῖου προδότου καὶ ἐνὶ λόγῳ εἶπεν τὸ ἑλληνικὸν γένος τὸ τε ἀλύτρωτον καὶ τὸ ἐλεῦθερον ἐκηρύχθη ἐκτός τοῦ νόμου καὶ ἐκτός τῶν διεθνῶν συνθηκῶν ὑπὸ τῶν Τούρκων.

Κατὰ τοιαύτης ἀπαισιωτάτης καταστάσεως τί πράττομεν ἡμεῖς καὶ οἱ πρὸ τῆς 15 Αὐγούστου 1909 διοικήσαντες τὴν χώραν καὶ οἱ μετ' αὐτὴν κυβερνῶντες, ἰδίᾳ δὲ οἱ τελευταῖοι οὗτοι οἱ ἐκχωφάναντες τὸν κόσμον μετὰ τὰ κενὰ ἀπορροῦντα τοῦ «Ἀνάγκη Εἰλικρινείας», οἱ κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς 1 Ἰανουαρίου διαλύσαντες τυπογραφικὰς πλάκας προδιδασκῶν καὶ διαμαρτυρούμενοι ὑπὲρ τῆς ἀφιλοκερδείας καὶ σκοπῶν τῶν, ὕστερον δὲ ὡσεὶ μετανοήσαντες προαγαγόντες καὶ τοὺς ὑποδρακτοὺς, ἀπ' οὗ ἐλαβον τὴν πρόνοιαν νὰ προδιδάσωσιν αὐτοὺς πρῶτα, οἱ ἀναλαβόντες τὸ ἱερὸν ἔργον νὰ συντάξωσι καὶ σχηματίσωσι στρατόν; Ἡ δὲ βγάξει μόνον τὸ νερό, ἀλλὰ καὶ τὴν γῆμα φούσκες, Φούσκες ἦσαν καὶ αὐτοὶ! Τί ἔγιναν, ποῦ πῆγαν;

Καθ' ἃ ἔρωτα ὁ Βάγκος τὸν Μάκθεθ βλέπων ἐξαπνέοντα τὰς τὸςφ μεγάλα πράγματα προσηγορίας μαχίσσας;

Ἄλλ' εἶθε οἱ ἀνθρώποι νὰ ἦσαν τοῦ Μάκθεθ αἱ μάχισσαι. Ἐκεῖναι προσηγορεύσαν καὶ ἐπληθύνον αἱ προσηγορίαι τῶν. Δυστυχῶς δὲ οἱ ἀνθρώποι δὲν προσηγορεύσαν, ἀλλ' ὑπεσχέθησαν καὶ ὅ,τι ὑπεσχέθησαν νὰ μὴ πράξωσιν, τοὺς προδιδασκτοὺς, οὗτοι ἔγιναν ἀνθρώποι πᾶντος φόβου, ὅ,τι δὲ ὑπεσχέθησαν νὰ πράξωσι, τὴν σύνταξιν τοῦ στρατοῦ, αὕτη παρελείφθη, ἐκτός ἂν σύνταξις στρατοῦ λέγεται ὁ προδιδασκὴς καὶ παραφρόνων, ἡ προαγωγή καὶ τῶν ἀντιπροσώπων ἀνικάνων.

Δὲν θὰ εὐρίσκητο Ἕλληνα, ὅστις νὰ μὴ συγχωρήσῃ καὶ νὰ μὴ παραδεχθῇ ὡς ἀναπόφευκτα πολλὰ καὶ μεγάλα σφάλματα τῆς ἐπαναστάσεως, ἐνν ἡμέρον ἡδυνάμεθα νὰ ἀνακαίσιωμεν τοὺς βαρδάρους τυράννους ἀπὸ τῆς ἀτιμώσεως, εἰς ἣν ὑποβάλλουσιν ὁλόκληρον τὸ ἑλληνικὸν γένος καὶ τὸ δοῦλον καὶ τὸ ἐλεῦθερον, διότι ἀτίμως εἶναι ὅσα ὑφίσταται ἡ Μεγάλη Ἑκκλησία ἐν τῇ προσώπῳ τῶν μητροπολιτῶν καὶ τῶν ἱερῶν τῆς, ἀτίμως ὅσα παύσανται ἀσπίδοι καὶ ἀγροτικοὶ πληθυσμοί, ἀτίμως τοῦ βασιλείου, ὅταν ὑδρίζεται ὁ βασιλεὺς του, ὅταν ἐπὶ τῇ ἐλαχίστῃ προφάσει ἀπαιτῆται διὰ πολέμου, ὅταν δὲ ἀναγκασθῇ αὐτῷ ἡ ἐλευθερία νὰ ἐκλέγῃ οἶκον ἂν ἡλεῖ ἀντιπροσώπων.

Ποῦ εἶναι καὶ τί ἔγιναν τοῦ στρατοῦ οἱ ἀνθρώποι καὶ συντάκται; Οὐδ' ἐννοοῦμεν ἐκεῖνους, οἵτινες θὰ ἐπαιδαγῶνουν τὸ στράτευμα εἰς τὴν πειθαρχίαν καὶ τὴν ὑψηλὴν προπόνησιν εἰς τὴν ὑπὲρ τὴν τέχνην τοῦ ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης, διότι οἱ ποιοῦτοι γεννῶνται εἰς ἑκάστην αἰῶνα, ἀλλὰ τοὺς ἀπλοὺς φρον-

τιστάς, ὥστε οἱ ἵπποι τοῦ πυροβολικοῦ νὰ εὐρίσκωνται εἰς τοὺς σταύλους τῶν καὶ αἱ ὀπίδες εἰς τὰς ἀποθήκας καὶ τὰ πλοῖα ἐπιδιωρ-θωμένα καὶ αἱ στολαὶ πλήρεις καὶ οἱ ἀγύμναστοι γεγυμνασμένοι, περὶ τούτων δὲ πάντων δὲν ἐχρειάζοντο ἀνθρώποι ἔχοντες πλείονον νοῦν τῶν αὐτοκλήτων ἀνορθωτῶν, ἀλλὰ στοργὴν καὶ πόνον, ἀτίνα ἐυστυχῶς δὲν φαίνονται ἔχοντες οὗτοι. Καὶ ἀπ' οὗ ἀπέτυχον οἱ νεοφανεῖς οὗτοι ἄνδρες, τὸ ἔθνος στρέφεται πρὸς τοὺς ὡς ἀχρηστὰ σιδηρικά ἀπορριφθέντας πέτρους παλαιμάχους τῶν λόγων δημοκόπους. Ματαίᾳ καὶ ἐκείθεν πᾶσα ἐλπίς!

Ὁ κ. Ράλλης ἐξακολουθεῖ νὰ νομίζει, ὅτι τὰ ἔθνη διοικούνται μετὰ τὰς γνώσεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας καὶ οἱ ἐχθροὶ καταπολεμοῦνται μετὰ τὰς ἐξ αὐτῆς εὐλόγητους ἐνστάσεις. Προέβαλε τὴν ὑποψιφίαν τῶν Κρητῶν πολιτευτῶν καὶ κατωχυρώθη ἐκ τῶν προτέρων κατὰ τῶν συνοφρυωμάτων τῶν Τούρκων μετὰ τὸ ἐπιχείρημα, ὅτι τὸ ἑλληνικὸν σύνταγμα ἐπιτρέπει τὴν ἐκλογὴν καὶ ἰαπωνῶν! Τί νὰ εἴπω τις περὶ τῆς λογικῆς τῶν ἀνθρώπων τούτων, οὗς μεθύσκει ὁ ἥχος τῶν λέξεων καὶ ἀφήνει ἀναίσθητους ἢ μεγάλη τῶν πραγμάτων βοή;

Θὰ ἐνοοῦμεν ἄριστα ὡς πρόκλησιν τὴν ἐκλογὴν τῶν Κρητῶν πολιτευτῶν, ἐάν μετ' αὐτὴν ἡδυνάμεθα νὰ ἀντιτάξωμεν τὴν σιδηρᾶν πυγμὴν μας. Ἄλλ' ἔχομεν τοιαύτην πυγμὴν; Οὐδεὶς οὐτε ἀρμόδιος, οὐτε ἀναρμόδιος τολμᾷ νὰ ἐκστομίσῃ τὴν λέξιν, σιγῇ δὲ σιγῇ ἀνάνδρον ὁ Θεοτόκης, οὕτω δὲ ἡ γενική ἐρημία οἰοῦντο εἰσεσμάτος τοῦ ἔθνους, πρέπει αὐτὸ ἐπὶ τὰς κενὰς ἐλπίδας, ὡς τὸσον ἀφρόνους προχέει πάντοτε τὸ ἀγνώστον καὶ τὸ ἀδοκίμαστον, ἐπὶ τὸν Βενιζέλον καὶ ἐπὶ τὴν συντακτικὴν, ὥσαν αἱ νεκρὰ διατάξεις τοῦ συντάγματος ἦσαν ἡ πηγὴ τῆς ῥυπαρωτάτης ἰδιοτελείας, ἥτις κατέκλυσε τὰς καρδίας τοῦ διοικούντος τὴν Ἑλλάδα κόμμου, τῆς εὐτελείας καὶ ἀναδωρίας τῶν χαρακτήρων, τῆς ἀμαθείας καὶ ἀνοίας, αἵτινες εἶναι τὸ γυνώρισμα τῶν ἐννέα δεκάτων ἐκείνων τῶν τάξεων, αἵτινες ἀξιοῦσι νὰ μᾶς κυβερνώσι καὶ αἵτινες μᾶς διοικοῦσιν.

Οὐδέποτε ἐν οὐδεμιᾷ ἱστορικῇ περιόδῳ οὐδὲν ἔθνος εὐρέθη οὕτω ἀφέλκων καὶ ἀσύντακτον, ὡς σήμερον τὸ ἑλληνικόν, καὶ οὐδέποτε ὑψηλότεροι, δικαιοτέροι, ἀγιώτεροι πόθοι ἐξεδηλώθησαν σαφέστερον καὶ ἐντονότερον χωρὶς ἐν τούτοις νὰ εὐρίσκωσι τὸν ἐρμηνευτὴν καὶ ἐκτελεστήν των, ὅσον οἱ πόθοι τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ἀρὰ γε ἐν τῷ μέσῳ τούτῳ σφρίγγους ζωῆς καὶ πνευματικῆς καὶ ὕλικῆς τοῦ ἔθνους τούτου δὲν ὑπάρχει ποῦ κεκρυμμένη ἡ δημιουργικὴ δύναμις ἡ μέλλουσα νὰ ἀναπλάσῃ ἐκ τῆς πλῆθώρας τῶν ζωτικῶν ἐκείνων στοιχείων κράτος εὐνομούμενον καὶ ἰσχυρόν, ἔθνος πειθαρχοῦν καὶ τιμημένον;

Ἡ φύσις, τὸ ἄβυσσον καὶ ἀσυνείδητον, ἀλλὰ πιστὸν ὄργανον τῆς θεῆας προνοίας, ἀρέσκειται ἐν ταῖς ἀνωμαλίαις τῶν ἡθικῶν τῆς κινήσεως εἰς τὰ θαύματα καὶ εἰς θαῦμα μόνον δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν τὴν σωτηρίαν τοῦ ἔθνους τούτου ἐκ τῶς αὐτῆς ἀστοργίας καὶ ἀπρονοήσιας καὶ ἀδουλίας τῶν ἀρχόντων του.

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΙ

Ἀντὶ ἄρσεως παγίωσης τοῦ ἐμπορικοῦ ἀποκλεισμοῦ. — Ἐντοναὶ διαμαρτυρίαι τῆς Ἑλλάδος. — Ἡ πρωτότυπος ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Διὰ βραχείων ἀνηγγέλαμεν ἐν τῇ προηγουμένῳ φύλλῳ, ὅτι ἡ κεντρικὴ ἐπιτροπὴ ἡ διοικοῦσα τὰ τοῦ ἐμπορικοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐδρεῦσα, ὅπου καὶ ἡ ἀράτος τουρκικὴ κυβερνῶν ἡ καλουμένη «Νεοτουρκικὴ κομιτάτον», παρὰ τὰς διατάξεις τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως, εἰλικρινῶς ἢ μή, ὁ Θεὸς γινώσκει, καὶ παρὰ τὰς διαβεβαιώσεις αὐτῆς, διηγορεῖται εἶναι ἡ ἄρις τοῦ ἀποκλεισμοῦ, ἐξέδωκε νέον κανονισμὸν ἐφαρμογῆς τοῦ ἀποκλεισμοῦ, οὗ προηγεῖται παράδοξον εὐχαριστήριον πρὸς τὴν Προσφιλῆς Δυνάμεις μεμυγμένον μετὰ παραδοξότατον ἀδελφὴν καὶ οὐκ εἶδος προκηρύξεως ἀποτελῶν ἔχει οὕτως:

Ὁ κρηναὶος ἀποκλεισμοὶ εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ

ἀναδρασμοῦ τῆς Κωνσταντίνης. Ὁθωμανικῆς Γνώμης ἐνεκα τῆς ἐκθροικῆς στάσεως ἦν τηροῦν οἱ Ἕλλη-νες καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβερνήσις ἐναντίον τῆς Ὀθωμανικῆς ἐξ ἀφορμῆς τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος.

Ἐχρησιμοποιῶν τὰς τέσσαρας Δυνάμεις διὰ τὴν ἄμεμπτον, δικαίαν καὶ ἐντιμον στάσιν των, ἰδίως διὰ τὴν δοθεῖσαν διαβεβαίωσιν περὶ τῆς διατηρήσεως τῶν Ὀθωμανικῶν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων ἐπὶ τῆς νήσου.

Εἶναι ἀληθὲς οὖν ὁ ἀποκλεισμοὶ προκαλεῖ δυσχερείας ἰνὰς ἐμμέσως εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν Δυνάμεων. Πρὸς ἀποσέβησιν τῶν δυσχερειῶν τούτων καὶ διὰ τὴν διεξωγὴν εἰς τὴν Ἑδρῶν διηγεῖται ἔθνος οὐδ' ὅσον. Θὰ ἐλαφρύνωμεν πρὸς τὸ παρὸν τὸν οικονομικὸν πόλεμον μέχρις οὗ αἱ Δυνάμεις ἀποδείξουν ἐμπράκτως τὴν περὶ τῶν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων ἐπὶ τῆς νήσου δοθεῖσαν διαβεβαίωσιν.

Ἀρθρ. 1. Θὰ ἐξακολουθήσωμεν ἐξασκοῦντες ἀσθηρῶς τὸν ἀποκλεισμὸν ἐναντίον τῶν ἐν τῇ χώρᾳ οἰκούντων Ἑλλήνων.

Ἀρθρ. 2. Οἱ Ὀθωμανοὶ δὲν θ' ἀγοράζουσιν οὐτε θὰ πωλοῦν ἑλληνικὰ ἐμπορεύματα.

Ἀρθρ. 3. Δὲν θὰ τοξεύωμεν δι' Ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων ἐξυπηρετούντων τοὺς Ὀθωμανικοὺς λιμένας καὶ οὐτε θὰ φορτοῦμεν ἐμπορεύματα εἰς τὰ πλοῖα ταῦτα.

Ἀρθρ. 4. Τὰ δι' Ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων καταφθάνοντα ἐμπορεύματα δὲν θὰ ἐκφορτωθῶνται.

Ἀρθρ. 6. Τὰ διὰ ξένων ἀτμοπλοίων καταφθάνοντα οἷας ὅποτε προελεύσεως θὰ ἐκφορτωθῶνται.

Ἡ εἰδησις πορὶ γαγγε καὶ ἀπληξίαν ἐν Ἀθήναις, ἀλλὰ καὶ ἀγανάκτησιν. Ἡ κυβερνήσις διέταξε τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτὴν νὰ διαμαρτυρηθῇ πρὸς τὴν τουρκικὴν κυβερνήσιν ἐπὶ τῇ παγίσει τοῦ προτινόντος τοῦτον καὶ ἀκρυβήτου πόλεμου, ὃν διεξάγει ἀνεύθυνος ἀρχὴ παρὰ τὰς διατάξεις τῆς ἐπισήμου κυβερνήσεως κατὰ κράτους εἰς φιλικὸς εὐρισκομένον σχέσεις πρὸς τὴν Τουρκίαν.

Ὁ κ. Γρυπάρης ἤκουσε παρὰ τοῦ Ῥιφαῆ πασά τὴν παράδοξον ἀπάντησιν, δι' ἡ τουρκικὴ κυβερνήσις πρᾶνται πᾶν τὸ ἐφ' ἐαυτῇ πρὸς ἄρσιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ, ἀλλ' οὐ πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ τὴν βοηθήσῃ καὶ ἡ Ἑλλάς. Ποῖαν βοήθειαν ζητεῖ ἐν τούτῳ τῆς Ἑλλάδος ἡ Τουρκία δὲν κατέστη γινώσκον. Μήπως ἀπαιτεῖ νὰ δηλώσῃ ἡ Ἑλλάς, δι' ἀπαρτίαν παντὸς δικαιώματος ἐπὶ τῆς Κρήτης; Ἀλλὰ καὶ ἐν ἡτο ἀνθρώπων δύνατον νὰ προσέξῃ εἰς τὴν παραίτησιν αὐτὴν, θὰ παρηγοῖτο οἱ Κρη-τες τοῦ δικαιώματος νὰ ζητήσῃ τὴν ἑνωσιν, δικαίωματος, ὅπερ ἔδωκεν αὐτοῖς ἡ φύσις ἡ γεννή-σασα αὐτοὺς Ἑλλήνας καὶ ὅχι Τούρκους;

Ἐντονότερον εἰς ἐναντίαν τὰ αὐτὰ τὴν παρ-ελθοῦσαν Πέμπτην ὡς ἀξιοπρίτως μανθάνομεν, πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις ἐπιτετραμμένον τῆς Τουρκίας ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Καλλέργης δη-λώσας, ὅτι ἡ κατὰστασις αὕτη δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἀνεκτὴ ἐπ' ἀπείρου καὶ οὐκ ἡ κυβερνήσις τοῦ βα-σιλείου μετὰ λύτης βλέπει τὰ πράγματα ἐξωθού-μενα εἰς τὰς ἐσχάτας λύσεις. Λέγεται, ὅτι ὁ Καλὸς Τούρκος διπλωμάτης ἠρώτησεν ἐκπληκτικὸν τὸν Ἑλ-ληνα ὑπουργόν: Δύναμαι νὰ μεταβιβάσω τοὺς λό-γους ὑμῶν τούτους εἰς τὴν κυβερνήσιν μου; — Ὁ δὲ Ἕλληνα ὑπουργὸς τῷ ἀπεκρίθη: Ὁρεῖτε.

Ἡ Ἑλλάς βεβαίως θὰ ἐξαντλήσῃ καὶ ἐν τούτῳ τὸ τελευταῖον ὄριον τῆς ὑπεμονῆς. Μὴ εἰσακου-σμένη, τοῦθ' ὅπερ σημαίνει: ἐμπαιζομένη ὑπὸ τῆς διαρροῦσιν τουρκικῆς κυβερνήσεως θὰ καταφύγῃ εἰς τὴν μεσοκλήσιν τῶν Δυνάμεων, διὰ τὸ δὲ καὶ ἐκεῖ ἀποτύχῃ, ὡς ποτε ἀπέτυχον οἱ ἀπεσταλμένοι τῆς μεγάλης Ἐπαναστάσεως παρὰ τῷ ἐν Βερῶν ἐκείνῳ συνεδρίῳ τῶν παντοδυνάμων ἡγεμόνων τῆς Ἑδρῶν, θὰ στρεφθῇ τότε μετ' ὅλων τῶν δυνά-μεων τῆς φυλῆς πρὸς τὸν μόνον καὶ ἀληθῆ παντο-δύναμον, τὸν Θεόν, καὶ θὰ τῷ ζητήσῃ τὴν βοή-θειαν εἰς τὴν τελικὴν κατὰ τοῦ ὄντορος καὶ βαρ-δάρου γένους ἀγῶνα. Τοῦτο εἶναι ἡ μόνη διεξοδος καὶ ἡ μόνη λύσις τοῦ κόμμου, ὃν ἐπλεξε ἡ τουρ-κικὴ ἀφροσύνη ἡ μεμυγμένη ἡλιθιότης, ἀλαζονεία, ἀντιόχη, κακοποσίκα καὶ παντοδραπὴ ἄλλη κα-κοηθεία. Τὴν λύσιν ταύτην ὑποδεικνύουσι τὰ πράγ-ματα εἰς τοὺς τεταγμένους νὰ προνοῶσι περὶ τῆς τύχης τοῦ ἑλληνικοῦ γένους, κατάρτοι δὲ ἐς αἶε- ἐσονται οἱ ἀπὸ βασιλείας μέχρι τοῦ τελευταίου ὑπαλλήλου τοῦ κράτους τούτου, ὃν μεμύσῃ ἕως τέλους ἀναίσθητοι εἰς τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος τοῦ κινδύνου, ἢ ἢ ὅτι Ἡρόδοτος ἐμπνέει βροντοφῶνον διὰ τὸ σόματος τῶν Τούρκων.

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ περὶ Ἑκκλησιῶν νόμου.

Οὐ δὲ στενωπὴν ὑπάρχει ἡ συνάφεια τῶν ἐπι-σήμεων ἀντιπροσώπων τῆς τουρκικῆς φυλῆς Χακί, Τζεβὰ, Ριφαῆ καὶ Σας πρὸς τοὺς ἀνεπιστήμους αὐτῆς ἐντολοδόχους ἀξιοσημειώτους προσεσχίνας τῶν

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται

Πρὸς τὸν κ. Ἱ. Λαμπροῦ δικογράφον

Ὁδὸς Σόλωνος 36

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ἀχθοφόρων Κερὶμ Ἀγῶν καὶ Ζεῶ ἐφφέντην ἀπο-δεκνύει προσθέτως ἢ παρὰ τὰς πρὸς τὸν πατριάρ-χην διαβεβαιώσεις τοῦ εὐκλεοῦς Πατριάρχ. Μεμὲν Ῥεσὰτ τοῦ Ἑ', δι' οὗ περὶ Ἑκκλησιῶν νόμος θὰ ἐφαρμοσθῇ ἡπίως καὶ μετὰ ἐπισταμένην ἐρευναν τῶν πραγμάτων, ἐναρξίς τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νό-μου τούτου, ἐναρξίς ἀγρία, τυραννική, βάρβαρος καὶ παρὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ τοῦ ἀρπακτικοῦ περὶ τούτου νόμου. Διότι, καθ' ἃ τηλεγραφεῖται ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς τὸ «Σκρίπ», τῇ Τετάρτῃ 12 Ἰου-λίου αἱ ἀρχαὶ τῆς Γουμέντζης συνοδευόμεναι ὑπὸ ἰσχυροῦ στρατιωτικοῦ ἀποσπάσματος μετέβησαν πρῶτον εἰς τὸ χωρίον Πάτελι καὶ κατόπιν εἰς τὸ χωρίον Πέττας τῆς περιφερείας ταύτης καὶ παρ-έδωκαν εἰς τοὺς Βουλγάρους τοὺς κεκλεισμένους ναοὺς. Οἱ Ἕλληνες ἀπειληθέντες ὅτι θὰ τιμωρη-θῶσι αὐστηρῶς, ἂν ἀντιτάξουν ἀντίστασιν τινὰ καὶ τρομοκρατούμενοι ἤδη δὲν ἐτόλμησαν νὰ διαμαρ-τυρηθῶσι διὰ τὴν ἀρπαγὴν αὐτὴν τῶν ναῶν των. Ἐπικεῖται ἡ παράδοσις εἰς τοὺς Βουλγάρους τῶν ναῶν καὶ ἄλλων χωρίων.

Τὸ ἐπεισόδιον Ναμπῆ.

Μετὰ τὰς ῥητὰς καὶ ἐπανελημμένας, ὡς ἐγρά-φομεν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ, διαρρεύσεις τοῦ Ναμπῆ περὶ τῶν ἐν τῇ «Τανίν» δηλώσεων, ὁ κ. Γρυπάρης ἐδήλωσε τῇ Πύλῃ, δι' ἡ Ἑλλάς θεωρεῖ τὸ ἐπεισόδιον Ναμπῆ λῆξαν καὶ ὅτι ὁ κ. πρεσβε-υτὴς δύναται νὰ ἐπανελθῇ. Ἀλλὰ θὰ ἐπανελθῇ; Ἐλ-πίζομεν, δι' ἡ στοιχειώδης διαδοχὴ τῶν θὰ τῷ ὑποδείξῃ, δι' αἱ Ἀθῆναι δὲν εἶναι πλέον τὸ κατάλ-ληλον ἐδαφος τῆς ἐπιδείξεως τῆς διπλωματικῆς του τέχνης.

Αἱ ὑποψήφιοι τῶν Κρητῶν πολιτευτῶν.

Ἡ εἰδησις, δι' ἐν τῇ ἐκλογικῇ περιφερείᾳ τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας περιελθῆσαν ὡς ὑποψήφιοι ἀντιπροσώποι πλὴν τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ πέντε ἄλλοι ἐκ τῶν κορυφαίων Κρητῶν πολιτευομένων, παρή-γαγεν εἰς τοὺς Τούρκους κατάληξιν ἡνωμένην ὀργῇ καὶ ἀγανάκτησιν. Λέγεται, ὅτι ἐπευσαν ἀμέσως νὰ διαμαρτυρηθῶσι πρὸς τὰς Δυνάμεις διὰ τὴν μελετω-μένην ταύτην ἀποστολὴν Κρητῶν ἀντιπροσώπων εἰς τὴν ἐθνικὴν τῶν Ἑλλήνων συνέλευσιν, καὶ οὐκ ἐκ μέ-ρους τῶν Δυνάμεων ἐλήφθη παρὰ τῆς κρητικῆς κυ-βερνήσεως καθοριστικὴ διαβεβαίωσις, ὅτι ἡ Κρήτη δὲν θὰ ἀποστείλῃ εἰς Ἀθήνας ἀντιπροσώπους. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἔχει ἄλλην σημασίαν, ἢ δι' ἡ Κρήτη δὲν θὰ ἐκλέξῃ ἀντιπροσώπους καὶ ἀποστείλῃ αὐτοὺς εἰς Ἀ-θήνας, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐμποδίζει τοὺς ἐν Ἑλλάδι ἐκλογικοὺς συλλόγους νὰ ἀναδείξωσιν ἀντιπροσώ-πους Ἑλλήνας πολίτας καταγομένους ἐκ Κρήτης.

Ἄλλ' οὐδὲ τοῦτο ἀνέχονται οἱ Τούρκοι. Ἄλλ' ἡ τοιαύτη ἀξίωσις των ἀποτελεῖ, ὡς ὁρθῶς παρετή-ρησεν ὁ κ. Ράλλης, ἐπέμβασις εἰς αὐτὴν τὴν ἐφαρ-μογὴν τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἰσχύοντος συντάγματος, τοι-αύτην δὲ ἐπέμβασις εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιτρέψῃ ἡ Ἑλλάς ὅσον ὅποτε ἀδύνατον καὶ ἂν εἶναι. Ἀν, ὡς ὑπάρχουσι βάσιμοι φόβοι, ἐν τῇ αἰμοχραεῖ καὶ ὀδυσσεύῃ καὶ ἀκατασχέτῳ μανίᾳ των οἱ Τούρκοι ἐπιμείνωσιν εἰς τὴν ἀρχὴν ταύτην, αἱ περιπλοκαὶ αἱ ἐπικίνδυναι ἔσονται ἀναποφάντοι. Ἡ Ἑλλάς ἐκλεγόμενος Κρητὰς ὑπὸ τῶν ἐκλογικῶν τῆς συλ-λόγων εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀρνηθῇ εἰς αὐτοὺς Ἑλ-ληνας ὄντας πολίτας, τὴν εἰς τὸ ἔθνος συνέδριον εἰσόδον καὶ ἂν κινδυνεύσῃ τὰ ἔργατα, διότι ἡ ἀρ-νήσις αὕτη θὰ ἐποδυναμίσῃ πρὸς ὁμολογίαν, δι' ὅχι μόνον ἡ Κρήτη βαρύνεται μετὰ τὰ κυριαρχικὰ δίκαια τῆς Τουρκίας, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἐλεῖθερον βασιλεῖον, χεδίς δὲ τοῦ Σουλτάνου καὶ ὅχι ἀνεξ-άρτητος ἡγεμὼν εἶναι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων.

Ὅσον μοιραῖος φερόμεθα πρὸς τὴν τελικὴν λύ-σιν, τὴν καὶ μόνην ὅσαν διεξοδὴν ἐκ καταστά-σεως γεμοῦσης ἡλεκτριζοῦ πόλεμου, εἰς τοιαύτας καταστάσεις ὑφιστάμενας μεταξὺ δύο λαῶν πάντοτε θὰ ἐδρεθῇ μία ἀφορμὴ, ἢ οἱ πολλοὶ συγχέουσι πρὸς τὴν κυρίαν αἰτίαν τῆς συρράξεως, ἐν ᾧ κατ' ἀλή-θειαν δὲν εἶναι. Διότι κυριωτάτη αἰτία τοῦ ἀρεῦ-κτως ἐπικειμένου πολέμου εἶναι ἡ ὀξυτάτη καὶ ἀσυνεπεία ἀντιθέσεως τῶν συμφερόντων τῶν δύο λαῶν, Ἑλλήνων καὶ Τούρκων, ἢ μοιραῖος ἔφε-ρεν εἰς τὸ μέσον ἡ ἀνακίνησις τοῦ κρητικοῦ ζητή-ματος. Ἀπὸ τοῦδε μάλιστα προαγγέλλεται φρεσὸς καὶ τρομερὸς διωγμὸς κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἐν Τουρκίᾳ.

Αἱ τουρκοβουλγαρικαὶ σχέσεις.

Εἰς ἐπικίνδυνον ὁσάτως ἔτασιν εὐρίσκονται καὶ αἱ πρὸς τὴν Βουλγαρίαν σχέσεις τῆς Τουρκίας. Καθ' ὅλην τὴν Βουλγαρίαν συνεκροτήθησαν συλ-λαλητήρια παρορμητικὰ τὸν βασιλεῖα καὶ τὴν κυβερ-νήσιν εἰς ἐντοναίαν ὑπερόπτησιν τῶν καταπιεζο-μένων

λοντα εις το μακεδονικόν έδαφος. Αγεται μάστις, δια λυγρών τοιούτου σώμα έπείσεως αβυσσίδος κατά της πόλεως 'Ιστίε, κατέλασε το διαμαρτυρικό και έκαυσε το άρσενον προς κατάληψιν των ούδων δυνάμειν δυνάμειν Τουρκών.

Αλλ' εις τας λοιπάς τας έθνοκάς εκδηλώσεις προστίθεται ή άποκατάστασις ληθιδος κατά της Επιστομής Βουλγαρίας. Το Σάββατον ή βουλευτική καθέστησεν έπιθύνη προς την Πόλιν έννομιάν την διαμαρτυρίαν όύσαν πειρώδους άποκατάστασις εδύθη, έάν ή εις της δημοκρατίας του Ερζοβιανού εις της έγκαταστάσεως Βοσνιαν προσφύγων κατόπιστας ποτασθή.

Η εν Μεσοποταμίας και Συρίας επανάστασις

Τα προδιαδηλώματα τηλεγραφώματα έποικον λόγον μόνον περί στάσεως των Αρμενίων του Λι-βάνου. Αλλά τα μετέπειτα, καιτοι δεν είναι άδούκως διαφανιστικά, όσοντι πληγέντερον φως περί φυλετικής κινήσεως των Αράβων Τουρκοκρατίας ίσως της των Αλβανών. Διότι ή στάσις δεν περιορίζεται μόνον επί του Λιβάνου, αλλά επενεμίζει μέχρι του Χαφάν άνωτοκρανική όύσα άμα και άνωτοκρανική. Τα θύματα, όσα έπαιον υπό την μάχαιραν των Εγγυρωθέντων Αράβων, άφρο-μυδία εν μη και μόνον έδωσαν εις γλίσια όποιο-μνησκον των έλλοιων την έλπίσιν. ήν δοκώ πικρά αι κατά τον μεσολάσιον καταστρεφική έπι-δρομή των Σαρακηνών, ως έκάλον αι Βυζαντινοί τους Αράβους, αι έξελίξανται σχεδόν από προσώ-που της γης των άμεινάντων εν Συρίη Αρμενίων και εθροόσις το τόμα των μόνον κατά τα τέλη του έκαιου αιώνα εν Κιλικία διά των ές άα έξουμνημένους πόλεμον, ούς διεσέγγει πρό-σταται μέν πάντων ά Νικηφόρος Φωκάς, ετα δέ ά Ιωάννης Τουρκοκράς και τελευταίος ά Βασιλείας Β' ά Βουλγαροκτόνος. Τό τουρκικόν σύστημα ήν υπό της Εθνοτικής χαροκορηθέν έλπίσιν να άρ-πύσιν εν τας καρδίας των παθόντων του Μωάμεθ τα δοκίμα ένοικια της βαρβαρικής μυαλοδοξίας, όσας, όσοι θέλονται, λέγει ή Ιστορία του καίριου και θανατηφόρου πληγής, άνα μυσήποτε πλέον άνανήρη.

Εν τώ μεταξά ή Τουρκία άποστέλλει τάγματα επί τάγμασι εν τήν άναχωμήντων χώρον και το άλμα του μουσουλμανισμοφίλου έκείνου, ως ά κινδυνεύον σκοπεύει διά της ιδίας Ιοδούλου ού-δός, χύνεται άφροντων άπανταχά της όυσουγίας και αίματοποτισμού αυτοκρατορίας. Άνωτόκως χύνεται συγχρόνως και χυσιάνων αίμα. Διότι εις τα άποστέλλωμενα εις τον Λιβάνον και την Μεσο-ποταμίαν τουρκικά τάγματα ύπάκουον και χυσι-ανοί στρατιώται έκ των εχθρών κληθέντων.

Ρωμουνικός πολιτικός

Ο ήν Εόμην άνωτοκράτης του άνωτοκράτου 'Αρ-μένου τηλεγραφεύει την 22 'Ιουλίον τά έπίμακα το γλώττω μαρτυρόντα το άποκατάστατον όντος του πολιτισμοφίλου, ής ά φέρσαν οι όσον άναγκασ-τός διά το ή Περσία έπιστάδων των λειψώντων εγγενοστόχων Βλάνος.

Οί άνωτοκράται, μη έπιτυχόντες μέχρι τούδε παρά της Κυβερνήσεως την άπάντων των 'Εγγυρω-μένων, προέβησαν εις παρακαλούσαν είδους διαδηλώσεις ενάντιον των 'Εγγυρωτων.

Οί άνωτοκράται διαδηλώται, εισβάλλοντες εις το έξορσάν κομμηνην, άνωκασαν τους τάφους και έξέθαψαν τους νεκρούς.

6 ΕΠΙΦΥΛΑΞΙΣ ΤΟΥ 'ΑΓΩΝΟΣ, 6

ΠΑΝΤΕΑΝ Μ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ
Γενναίωτος ήν Θεσσαλονίκη
ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

*Θεορ 6 μ. μ.

Αί έρρι άκολουθία—έκτός των όλονοτικών άγρυ-πνιών—άρχηται από το μεσονύκτιον.

Κατά το μεσονύκτιον κρούει ό κόπανος. Ο βη-ματόρις όγλαθή κρατών εις την μίαν χείρα ξύλινον στήμνον το κτυπήσά με κόπανον, τίν όποιον κρα-τεί εις την άλλην, ενώ συγχρόνως περιέρχεται την αλήην της μονής ή και αύτός τους διαδρόμους, εις τους όποιους έκβαλλουν οι θύραι των θυμάτων των μοναχών. Κατ' αύτών των τρόπων προσπαθεί να έξυπνήρη τους κοιμώμενους μοναχούς, διά να κα-τέβουν εις την εκκλησίαν. Κτυπήσά δέ το στήμνον και' άρχως μέν έλατρώσ, έπειτα δέ πρόσδεον ήν κατά τινά μονότονον ήθύνον και άλλοτε μέν έπιου-σμένως, άλλοτε δέ βροδώς. Τα κτύπηματα ταύτα έκποδίζει ή ήχη εν μέσφ τού πυκνού σκοτούς και της βροδίας σφής της νυκτός, όποτε το πρέγμα κινεί την περιέργειαν και την προσήκον του ζένου έκποσέως.

Μετά ταύτα ό βηματικός κρούει σήμναντον ση-δρον, άνωτήριον πλήρη της εκκλησίας. Μόνον δέ κατά τας έπισήμως έόρτας κρούουν οι κώδωνες και άνωτήριον έκ το κρούον αύτων τριγύρω τά όρη και αι φάραγγες μεγαλοχύνονται.

Οι δέ μοναχοί κατατρέπονται, ό ένας μετά τον άλλον, μέ την μαχρή των ένδυσματων, εις την αλή-ην. Η άμφορά λαμψής κανδήλας, εις την είσοδον της εκκλησίας άνωτήριον, ύποδεικνύει εις αύτούς πού να κατεβούνον τά βήματα των. Δεν είναι δε εύκολον να διακρίνη ό ένας τον άλλον, όταν μέλι-στα ό ούρανός είναι συννεφώδης το τό σκοτός της νυκτός πυκνών. Τότε μόλις κατορθώνουν κανείς να τους

Οι τυμφοθύοι έξεγύρθησαν κατόπιν εις τας όδοις και έπιδεικνύοντες τα όατά των ένκαπνόντων σκελετών, όφροντο ενάντιον των 'Εγγυρωτων εισ-βάλλον εις την έξοικήν συνοικίαν.

Οι 'Εγγυρωτοι, ζητήσαντες την έπέμβαση της άνωτοκράτης και μη τυγόντες ούδεμιάς προστασίας, έπαισαν εις το νεκροτάριον, όσας προσεστώσαν τους νεκρούς των. Οί άνωτοκράται έπαιθον ένάντιον των και έπηκολούθησαν ούτω αίματηρήν αναγκούσιν.

Θωρηκτά και όζυνοιν Τουρκών.

Κρίμα εις τας τόσας γαλλοτουρκικές συναντή-σεις. Κρίμα εις τον διάδρομον, ήν από των σπηλιών του παρισίου 'Αρμένον έπαισαν ό άνά τις προαινεύουσας της Εθνοτικής περιπαικνόμενης περιήρμος όπουσός των οικονομικών της Του-ρκίας Τσαβή βής υπό της φιλελευθρίας Γαλλίας, ύπέρ των δημοκρατικών θεωριών, ύπέρ του πολι-τισμοφίλου και των έπιστημονικών και φιλολογικών της έποιών. ήν όν τόσον άφροντα ήγλήσαν να μά-ματα της συμπεριφοράς των ήμερώσων (,;;) οι Τουρ-κοί, άδνεον οι τυμφοθύοι γάλλοι ήγλήσαν άνευ του όρου της άναγκούσας του προνομίου του τουρ-κικού μονοπολισμού του καπνού, ύπέρ και ό συμ-μερον εθροίκα εις τουρκικούς γείτονας. Οί καυνοί-μοι Τουρκοί έγρον ούν τας άλλας εις την άπονομήν των ήν τριπλήν συμμαχίαν προσέγγισαν. Τούτον ένεκα έθρον ό έξολόκλητος Τσαβή δας θόρας τον Τρα-πέζον και εν Παρισίος και εν Λονδίνφ κλειστίς. Διά τούτο είναι ήγαγκασμένος να στραφή πάλι το Βερολίον. Καθ' ή μάλιστα άγγέλονται, ύπερσφά-δοντικός το συμβόλιον περί άγοράς των δύο πολι-τισμών θωρηκτών α'Βέρτο και α'Βρεντεβούρο-γας, τοίβ' όπερ όπονοί αναμνηστική της ημής αύτών προς το συναφθέρμενον άδνεον, ού το μέγιστον μέρος διά διατέλλει εις όμοιας προημής-δων, χυσιάνω τε και άρζοχόντων, εις της Ηνω-μικής ήνωτοκράτης. Μετρήσι μόνον διά τον ήδη ή Τουρκία εις τα τάματα της πληρ έκείνων, άνα θα ένθωλοκόσωνεν εν τή φιλοπατρίδι ένθουσιασμήν οι κυβερνήσεις Νεότουρκου.

Οί εν Αμερική Έλληνογενείς Οί έρριό-λοχοι.

Τόσους πυκνοτύπους στήλας άφείλε άμφοί ή 'Ατλαντίς εις την Ιστορίαν περί της γενέσεως των έκείνων και εις την περιγραφήν των έκτελων μένων προόδων, της διοικήσεως, των γυμνασίων, τριών μόνον έκ των ύπερποικιλία ήδη ανωτοκ-ράτων εν Αμερική έρρών λόγων, τον λόγον των πάλαιον Μαγγολοίς, Λόονελ και Νάισον. Οί τρεις ούτοι λόγοι άρωμυσίον ύπερταπεινούσαν άνδρας γυμνασμένους καθ' έκαστην Κυριακήν και έσπρη από άδωμιατικών έπιδόμων και ύπα-δωμιατικών 'Ελλήνων μέ προσήμους, ής προ-καλεί και των 'Αμερικανών των θαυμαστών. ήδη δέ διαπάτη και συνδρομή των άλλων 'Ελλήνων, περιετέλλημεν την γραφή όφισμάτων έλλήνων στρατιωτικήν στήλην και θρασύσματος δέ όλων ασυμψύχου έπαυλημικού συστήματος χυροτόσιν δέκα βολάς. Η προς συγκρότησιν των τριών τού-των λόγων διαπάτη άνήλθε μέχρι σήμερον εις δέκα χιλιάδας δολάρια ή δορά, 50000.

Και ή συγκρότησις αήθη τον ήν λόγος όφειλται εις την όρημικήν σπουδή της φιλοπατρίας, ήν έκπεσώσανεν ό Ματσούκας άνά τα μεμαρκαμένα τέκνα της 'Ελλάδος ό έκρωσιν ποιήματα πύρνα

και διακρίνη ως μελανός σκύας. Με κάποιαν δέ ένταση των όρημικών διακρίνει της εκκλησίας, άκούη, οι όποιοι με βήμα σταθερόν βαδίζοντες προς την εκκλη-σίαν. Διακρίνει και τους γεροντότερους, οι όποιοι με κλονώμενον βήμα και με έξέσφρητον προσήκον κήρυκτον το σόμα και μετανιωμένες την βακτη-ρίαν ύπολείπονται πολύ από τους άλλους, μελοντίς δεν ύπολείπονται αύτων κατά των θρησκευτικών ή-λων. Η όρσος δέ της νυκτός φέρε συστολήν εις το σόμα και άποσινασκει την έκ της πορείου άρπύ-σινος άρπην.

Και ό εισερχόμενος εις την εκκλησίαν περ-καλύπτεται από πυκνόν σκοτός. Διότι δύο μόνον ή τρεις κανδήλας βίπτουν φως έδο και έκεί. Αλλά το φως τούτο είναι τόσον πενιχρόν, όποτε δεν ήμ-πορεί κανείς να διακρίνη πού βαδίζει. Αισθάνεται και την βαρύνον όρημν του θυμώματος, την γρυ-σάσην και την πυκνότητα του άέρος και καταλαμ-βάνει από άνωτοκράτην τινα (βλ. την χαρακτηρισίμωμ) μυστηριώδη.

Δεξιά ής και άριστερά του εισερχομένου εις την εκκλησίαν στέκονται οι καλόγριοι. ό καθένας εις τό άριστερόν σκελόν των και άκρονάτων την άκο-λούθιαν, συμπαρά και άκινητούσιν. Διακρίνονται και κατακαμυρί άμφορις πάλιν εν τώ μέσφ του πυ-κνού σκοτούς.

Η ακολουθία είναι μονότονος και τά ψαλμώμα-τα των καλογίων ναυνοτιμώται. Είναι όμως και σε-μνά και σοβαρά και κατανακτικά. Είναι ός κλιμα-μυρμός του προκλινοσός διά παρπατήμα, το όποιο άνωμολογεί. Είναι ή εκδόχλιος της μετα-πολής δια φωνής ήρεμης, μόλις άκούσμενης, συν-εσταμένης και δειλής.

Ενός δέ ψαλμώτου ή ακολουθία, περιφέρεται ό κανδήλας έντός του ναού, διά να σπύρη ή να άνάξη κηρίον ή κανδήλα. Περιφέρεται δέ άδικα-πώς σκεδόν. Περιφέρεται έκεί αύτο και ή κα-νωτόκρης από το δέξιν αναλόγιον εις τό άριστερόν, κρατών το βιβλίον, από το όποιον κανοναρχεί, ως

και φλογερός λόγους, ό όρκίζων τους ξενιτευμέ-νους έθελοντάς.

Ο'Ορξοίμοι να μη ός ληρομήσθω, Ποτέ, ποτέ, παιδί μου ήλκεναι, Κι' αν έλμαι μακρόν σου, δά γυρλώω, Μόλις με κούρξεις από την ξενιτιά! Δέν δέ έξερών από πέρα του κάμου, Όπου και αν πάω, ίσένα έχω στό νοτό Και κλειώ με σ'έν καρδιά μου και έχω ένα κομμάτι του γαλλόκου σου όδρανό, χαίρει, πατρίδα χαίρει.

και ό ύπαγορεύων προς αύτούς τον προς την ση-μαίαν όρκον:

Α'Σή γαλήνη Σημαία μας τό χέρι άπάνω βάνω, Για την πατρίδα ήν ήλκεναι να ήρώ ή να πεθάνω, Μά χάρη μόνον θέλονται να στεγασθώ με δαύτη, Αν μ'έχω ό χάρος πλάτης ή στεραιότη ή ναύτη.

Ο Ματσούκας είναι και ό έπίμους γενικός άρχηγός όλων των εν Αμερική έρρών λόγων.

Τό έξερρώσμενον επί της ποταπής σπονδίδος του παύειν. όσοις είναι και διελ προσέδωκεν βασιλείαν ής ήν έθ' αύτη τον καιρόν να συνάξη τις άνα-μνήσας εν Αμερική ήθικάς και θικάς ταύτας δυ-νάμεις. Αρά ή δέν έκπεσαν από τούδε να άπο-στέλλη άδωμιακόν του σπατά, όσα συνάξη εις μίαν και την αήτην άρχήν όλας ταύτας τάς δυνάμεις, όσας καταράμνη τά πλυνσκήματα και τις ελπίσεις, τί δύνανται να διαβάσων και τίνας έγρονεν άνάγκην; Δεν βέβαια εις τους έθελοντικούς τότους λόγους τά κρήσινα στοιχεία προς άπα-ρτίμην έθελοντικών σωμάτων, άνα ένεκα της προσημύσεως των και της εις διασφόν μερών της Τουρκίας καταγούσης των θα ήδυνάτο πολιμω-σάτας να προσεφύσαν ύπερσφάσις εις την όρημν ής πάντα μη τρυλόν έκπεριμένη κηρίον όδαν;

Μέγας ύπέρ της Χίου κληροδοτήματα.

Η έγκριτος μετληνάρια συνάδελφος 'Αλκυίγς γράφει:

Η εν Λονδίφ άποθανούσα χήρα Α. Σκαρ-μαγά διέθρην ύπέρ των κοινοτικών καθήκοντων των ήνσόν το σπουδαστήριον κληροδοτήμα εί-κοσι χιλιάδων άγγλικών λιρών, δέκα ύπέρ του Γενναίου, πέντε ύπέρ του Νοσοκομείου και πέν-τε ύπέρ του Ασπυροκομίου. Τούτο άνεκόνισσε διά έπιστολή προς τον Μητροπολίτην Χίου κ. Ιερο-δώνη ή έξ έγκριτων όμογενών έπιστολή της εν Λονδίφ Χιακής παροικίας μέν θερηής συστά-σεως, όσας επί το διαφωλότερον το κληροδοτήμα κατατέλλει επί τόκω 5 ο/ο εις το μέγα κατόπισμα των άδελφών Ρίλλη, εις τό όποιον και ή έλλή πα-ροικία της κοινοτήτος είναι κατατεθειμένη.

Οί Κούπριοι ένθροονίζοντες των Ούκουμηνικών Πατριάρχων.

Πλήν των Κυπρίων ιεροζών, όντες διά της γραμμής των έξεδίδοσαν την συμμοτήριαν αύτών εις την όδύνήν της εν διαμνή διατελοσέως Μητρο-Μεγάλης Έκκλησίας και τα συγχαρήσιμα αύτών επί της βαρβαρικής στάσεως του Οικουμενικού Πατριάρ-χου, και ή νήσος όλόκληρος συνεισέδοε τή 9 'Ι-ουλίον, έπιστεφ το κατά τή 1821 άναχωρισμόν του άρχιεπισκόπου Κύπρου άμεινότην Κομνηνού και τή 1840 Κοπρίων ιεροζών και προκλήτων, καθ' ήν έτέλει μνημόσινον ύπέρ των καρτήρων κοσών, άκούσασα διασφόν όντων έξέσκαε ψηφισμα, εν ός διαμοιράζεται κατά της αθά-νους καταπατήσεως των προαιωνίων προνομίων.

Πλήν των Κυπρίων ιεροζών, όντες διά της γραμμής των έξεδίδοσαν την συμμοτήριαν αύτών εις την όδύνήν της εν διαμνή διατελοσέως Μητρο-Μεγάλης Έκκλησίας και τα συγχαρήσιμα αύτών επί της βαρβαρικής στάσεως του Οικουμενικού Πατριάρ-χου, και ή νήσος όλόκληρος συνεισέδοε τή 9 'Ι-ουλίον, έπιστεφ το κατά τή 1821 άναχωρισμόν του άρχιεπισκόπου Κύπρου άμεινότην Κομνηνού και τή 1840 Κοπρίων ιεροζών και προκλήτων, καθ' ήν έτέλει μνημόσινον ύπέρ των καρτήρων κοσών, άκούσασα διασφόν όντων έξέσκαε ψηφισμα, εν ός διαμοιράζεται κατά της αθά-νους καταπατήσεως των προαιωνίων προνομίων.

Οί Κούπριοι ένθροονίζοντες των Ούκουμηνικών Πατριάρχων.

Πλήν των Κυπρίων ιεροζών, όντες διά της γραμμής των έξεδίδοσαν την συμμοτήριαν αύτών εις την όδύνήν της εν διαμνή διατελοσέως Μητρο-Μεγάλης Έκκλησίας και τα συγχαρήσιμα αύτών επί της βαρβαρικής στάσεως του Οικουμενικού Πατριάρ-χου, και ή νήσος όλόκληρος συνεισέδοε τή 9 'Ι-ουλίον, έπιστεφ το κατά τή 1821 άναχωρισμόν του άρχιεπισκόπου Κύπρου άμεινότην Κομνηνού και τή 1840 Κοπρίων ιεροζών και προκλήτων, καθ' ήν έτέλει μνημόσινον ύπέρ των καρτήρων κοσών, άκούσασα διασφόν όντων έξέσκαε ψηφισμα, εν ός διαμοιράζεται κατά της αθά-νους καταπατήσεως των προαιωνίων προνομίων.

Οί Κούπριοι ένθροονίζοντες των Ούκουμηνικών Πατριάρχων.

Πλήν των Κυπρίων ιεροζών, όντες διά της γραμμής των έξεδίδοσαν την συμμοτήριαν αύτών εις την όδύνήν της εν διαμνή διατελοσέως Μητρο-Μεγάλης Έκκλησίας και τα συγχαρήσιμα αύτών επί της βαρβαρικής στάσεως του Οικουμενικού Πατριάρ-χου, και ή νήσος όλόκληρος συνεισέδοε τή 9 'Ι-ουλίον, έπιστεφ το κατά τή 1821 άναχωρισμόν του άρχιεπισκόπου Κύπρου άμεινότην Κομνηνού και τή 1840 Κοπρίων ιεροζών και προκλήτων, καθ' ήν έτέλει μνημόσινον ύπέρ των καρτήρων κοσών, άκούσασα διασφόν όντων έξέσκαε ψηφισμα, εν ός διαμοιράζεται κατά της αθά-νους καταπατήσεως των προαιωνίων προνομίων.

Οί Κούπριοι ένθροονίζοντες των Ούκουμηνικών Πατριάρχων.

Πλήν των Κυπρίων ιεροζών, όντες διά της γραμμής των έξεδίδοσαν την συμμοτήριαν αύτών εις την όδύνήν της εν διαμνή διατελοσέως Μητρο-Μεγάλης Έκκλησίας και τα συγχαρήσιμα αύτών επί της βαρβαρικής στάσεως του Οικουμενικού Πατριάρ-χου, και ή νήσος όλόκληρος συνεισέδοε τή 9 'Ι-ουλίον, έπιστεφ το κατά τή 1821 άναχωρισμόν του άρχιεπισκόπου Κύπρου άμεινότην Κομνηνού και τή 1840 Κοπρίων ιεροζών και προκλήτων, καθ' ήν έτέλει μνημόσινον ύπέρ των καρτήρων κοσών, άκούσασα διασφόν όντων έξέσκαε ψηφισμα, εν ός διαμοιράζεται κατά της αθά-νους καταπατήσεως των προαιωνίων προνομίων.

Οί Κούπριοι ένθροονίζοντες των Ούκουμηνικών Πατριάρχων.

Πλήν των Κυπρίων ιεροζών, όντες διά της γραμμής των έξεδίδοσαν την συμμοτήριαν αύτών εις την όδύνήν της εν διαμνή διατελοσέως Μητρο-Μεγάλης Έκκλησίας και τα συγχαρήσιμα αύτών επί της βαρβαρικής στάσεως του Οικουμενικού Πατριάρ-χου, και ή νήσος όλόκληρος συνεισέδοε τή 9 'Ι-ουλίον, έπιστεφ το κατά τή 1821 άναχωρισμόν του άρχιεπισκόπου Κύπρου άμεινότην Κομνηνού και τή 1840 Κοπρίων ιεροζών και προκλήτων, καθ' ήν έτέλει μνημόσινον ύπέρ των καρτήρων κοσών, άκούσασα διασφόν όντων έξέσκαε ψηφισμα, εν ός διαμοιράζεται κατά της αθά-νους καταπατήσεως των προαιωνίων προνομίων.

Οί Κούπριοι ένθροονίζοντες των Ούκουμηνικών Πατριάρχων.

Πλήν των Κυπρίων ιεροζών, όντες διά της γραμμής των έξεδίδοσαν την συμμοτήριαν αύτών εις την όδύνήν της εν διαμνή διατελοσέως Μητρο-Μεγάλης Έκκλησίας και τα συγχαρήσιμα αύτών επί της βαρβαρικής στάσεως του Οικουμενικού Πατριάρ-χου, και ή νήσος όλόκληρος συνεισέδοε τή 9 'Ι-ουλίον, έπιστεφ το κατά τή 1821 άναχωρισμόν του άρχιεπισκόπου Κύπρου άμεινότην Κομνηνού και τή 1840 Κοπρίων ιεροζών και προκλήτων, καθ' ήν έτέλει μνημόσινον ύπέρ των καρτήρων κοσών, άκούσασα διασφόν όντων έξέσκαε ψηφισμα, εν ός διαμοιράζεται κατά της αθά-νους καταπατήσεως των προαιωνίων προνομίων.

Οί Κούπριοι ένθροονίζοντες των Ούκουμηνικών Πατριάρχων.

Πλήν των Κυπρίων ιεροζών, όντες διά της γραμμής των έξεδίδοσαν την συμμοτήριαν αύτών εις την όδύνήν της εν διαμνή διατελοσέως Μητρο-Μεγάλης Έκκλησίας και τα συγχαρήσιμα αύτών επί της βαρβαρικής στάσεως του Οικουμενικού Πατριάρ-χου, και ή νήσος όλόκληρος συνεισέδοε τή 9 'Ι-ουλίον, έπιστεφ το κατά τή 1821 άναχωρισμόν του άρχιεπισκόπου Κύπρου άμεινότην Κομνηνού και τή 1840 Κοπρίων ιεροζών και προκλήτων, καθ' ήν έτέλει μνημόσινον ύπέρ των καρτήρων κοσών, άκούσασα διασφόν όντων έξέσκαε ψηφισμα, εν ός διαμοιράζεται κατά της αθά-νους καταπατήσεως των προαιωνίων προνομίων.

Οί Κούπριοι ένθροονίζοντες των Ούκουμηνικών Πατριάρχων.

Πλήν των Κυπρίων ιεροζών, όντες διά της γραμμής των έξεδίδοσαν την συμμοτήριαν αύτών εις την όδύνήν της εν διαμνή διατελοσέως Μητρο-Μεγάλης Έκκλησίας και τα συγχαρήσιμα αύτών επί της βαρβαρικής στάσεως του Οικουμενικού Πατριάρ-χου, και ή νήσος όλόκληρος συνεισέδοε τή 9 'Ι-ουλίον, έπιστεφ το κατά τή 1821 άναχωρισμόν του άρχιεπισκόπου Κύπρου άμεινότην Κομνηνού και τή 1840 Κοπρίων ιεροζών και προκλήτων, καθ' ήν έτέλει μνημόσινον ύπέρ των καρτήρων κοσών, άκούσασα διασφόν όντων έξέσκαε ψηφισμα, εν ός διαμοιράζεται κατά της αθά-νους καταπατήσεως των προαιωνίων προνομίων.

Οί Κούπριοι ένθροονίζοντες των Ούκουμηνικών Πατριάρχων.

Πλήν των Κυπρίων ιεροζών, όντες διά της γραμμής των έξεδίδοσαν την συμμοτήριαν αύτών εις την όδύνήν της εν διαμνή διατελοσέως Μητρο-Μεγάλης Έκκλησίας και τα συγχαρήσιμα αύτών επί της βαρβαρικής στάσεως του Οικουμενικού Πατριάρ-χου, και ή νήσος όλόκληρος συνεισέδοε τή 9 'Ι-ουλίον, έπιστεφ το κατά τή 1821 άναχωρισμόν του άρχιεπισκόπου Κύπρου άμεινότην Κομνηνού και τή 1840 Κοπρίων ιεροζών και προκλήτων, καθ' ήν έτέλει μνημόσινον ύπέρ των καρτήρων κοσών, άκούσασα διασφόν όντων έξέσκαε ψηφισμα, εν ός διαμοιράζεται κατά της αθά-νους καταπατήσεως των προαιωνίων προνομίων.

Οί Κούπριοι ένθροονίζοντες των Ούκουμηνικών Πατριάρχων.

Πλήν των Κυπρίων ιεροζών, όντες διά της γραμμής των έξεδίδοσαν την συμμοτήριαν αύτών εις την όδύνήν της εν διαμνή διατελοσέως Μητρο-Μεγάλης Έκκλησίας και τα συγχαρήσιμα αύτών επί της βαρβαρικής στάσεως του Οικουμενικού Πατριάρ-χου, και ή νήσος όλόκληρος συνεισέδοε τή 9 'Ι-ουλίον, έπιστεφ το κατά τή 1821 άναχωρισμόν του άρχιεπισκόπου Κύπρου άμεινότην Κομνηνού και τή 1840 Κοπρίων ιεροζών και προκλήτων, καθ' ήν έτέλει μνημόσινον ύπέρ των καρτήρων κοσών, άκούσασα διασφόν όντων έξέσκαε ψηφισμα, εν ός διαμοιράζεται κατά της αθά-νους καταπατήσεως των προαιωνίων προνομίων.

της ορθοδόξου 'Ελληνικής Έκκλησίας, κατά το στελεσιών ήδη άρπακισμένων των εκκλησιών και των σχολείων νόμον, κατά τον άνθελεκτικό έπαρ-κοφ άποκλεισμού, διαδηλώ το αλοθίμωκα άρπα-σας, ούδαμώ και υποκαθέλας προς τον σπατήν ήν Φαναγό Γενάρην, ποικίται έκκλησιαν προς την διοίκουσαν την Κύπρον άγγλικήν κυβερνή-σην και τις άλλας λυνάμεις, όσας άκούσονται την φωνήν της δικαιοσύνης προς το τυραννώμενον έθνος και διαπιστώ τελευταίον διε μνημόν της έθνικής αλληλεγγύης είναι πρόθυμος να μετώσχη των πα-σιών του έθνους ύπέρ το πάσχοντος μεγάλου τμή-ματος αλφού.

Η Τουρκία άπαγορεύουσα την Έθνοσυνέλευσιν.

Η Πόλη έπιστομην εις το Πατριαρχία ως άπαράδεκτον την αίτησιν περί άδείας προς όποιον έθνος 'Εθνοσυνελεύσεως, ής εις άποκα-σισθή υπό των δύο σωμάτων διά την 1 Σεπτε-μβρίου. Τρανήν διά ή μάλλον όδωτικήν διαθή-η προς τον άνωτοκράτη τον πατριάρχη γλώσσον το σοφισμικό του όπουσός της δικαιοσύνης.

Η αίτησις ός λόγους της συγκλήσεως της 'Εθνοσυν-λεύσεως έφινε τους από το συντάγματός διαρκούς των 'Ελλήνων, τάς παραστάσεις των άναγκών των προνομίων των πόνων και της εκκλησίας και τελευταίον τον τελευταίον περί εκκλησιών νόμον.

Της Συνελεύσεως θα μετερχον οι 12 συνδοκί, δόδεκα έρρι μνηροπολίται, τό όντιο έκείνη μέλ-λην της ήν κατοχήν, την διοίκουσαν και διακρίνου-σαν τών έρρων προσκυνημάτων, και εις άς έναρξή-σαν άρζον, άς μη άρζον, ήν τον νόν πατρι-αρχεύοντα άμεινών, άνδρα άποδείχνητά άνέξον ή επιθέσται θρόνον, έν έλαμψον σιερ μάκρο-κάτη ιεροζών διαπρεσπεσάντων.

Αλλ' ή παρκαλώσις της 'Εθνοσυνελεύσεως ό-ξινε τά πράγματα και έξέσβα άπό μέγας ήθους. Το όπό την Τουρκίαν έλλανών νόμος δέν έχουσι δαλα, ούτε ήθελός, ούτε θωρηκτά να άναπα-λήρη κατά του άγριου τυραννόν. Κα όσας ή άμνα έσται όσον δέν δύνανται να φαντασθών οι Τουρκοί κρατά.

Ο Έλληνογενής εν Πόντω.

Ο μητροπολίτης Κολωνίας Σ. Πολύκαρπος έ-δωσαν εις την Κοινότητα Κουτσών (Ήρδο) χιλιάς λίρας, δι όν ήγορήσθη κτήριον μέλλοντά χω-σέσιν ός παρθεναγωγείον της Κοινότητος. Είς το παρθενίον το διαπεσόντος τούτου και φιλο-πότης ιεροζών να μνημόσιν και άλλοι. Καί έμνη-σέσας, επί ταχέως θα έγρη τον μνημής ή ή Πόντω, όσον θαμνασται άλλωθς καταβάλλωμ, παρτοστασίζοντες της Τραπεζούντος, προσήμωμ των άναγιγνόντων την 'Ελληνικήν γραμμήν, τό Παρθεναγωγείον προς τιμήν του γενναίου γε-νητού όμοισμώσιν 'Απολκώσιν.

Ο τουρκικός στόλος.

Κατόχη βέρβιον πλέον, έν ύπερσφά ή σύμ-θωσις της υπό της Τουρκίας άγοράς τον δύο γε-μικών θωρηκτών. Επί τή γεροντία τοιού το τουρκικού τύπος άγγλικά, διότι ούτω έξερρώ-σθη ή ύπεροχή του τουρκικού ούλου επί των έλ-ληνικών.

Η εν Μακεδονία κατάσταση.

Τά εν Μακεδονία περιήλθον εις τέλει άνω-χην. Αί άνωτοκράται των τουρκικών άρχόν έλ-θον χαλαρήντα ήλθον φρενολογιστήν. Οι προς βορράν πληθύνον φεύοντες προς την Βουλγα-ρίαν, εν ό ή προς μεσημέριαν προς την Ελλάδα Παναγού ό δουλόρη χωρικό άντίταξιν άνί-

Η λιθόστρωτος, άλλ' άνώμαλος όδός διερχεται διά φράγματος και άπαινεύμενων παραρτάδων τά 'Αθωνας, οι όποιοι είναι σκαπόμενοι από πυκνήν θύμωμ. Από τας φάραγγας διά τούτας μερικώς συ-ματιώνται εις σήμα έλικος μέχρι της παρκα-λίας, εις την όποιαν άνωτοκράτην. Είς τό βόρειον άνω-κράτην τις κοίτας των χυσιάνων, των όποιον αι όγθα σκίζόνται από πειρώμεν πλάτων. Τού-των τά καταπατήματα έλλοι και οι αργυρώσιν κλα-δοί έμποιούν ύδιανέαν έντοπισιν εις ήμς.

Η όδός προήγει παρά την παρκαλίαν, ή όποι ένταυθα έχι επανειλημμένως εισοσχ και έζωγ άποκρόμενος και όγρη. Διά τόσος και ή ήκ επί την όδον προς την θάλασσαν είναι εις πολλή μέλ-η προμακτική. Είς μερικά μέλιστα μέρη ή κλίσι των βράχων από του μονοπατίου, επί του όποιου πε-χωρούν αι ήμίονοι, προς της θάλασσαν είναι άπαι-σύντος άπότομος

ΤΡΑΠΕΖΑ Δ. Ι. ΣΑΜΙΩΤΑΚΗ & ΣΑΣ
33 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 33
Τηλεγραφήματα Αριθ. Τηλεφώνου 248
«SAMANKO» (SAMANCO)

Εν Αθήναις τῇ 12 Ἰουλίου 1910

ΑΘΗΝΑΙ Π. Μ.	
Ομολ. Ἐθνικοῦ Δανείου 1907..... Δρ.	96.
» Ἐπικυρηθέντος Δανείου..... Δρ.	102. 1/2
» Σιδηροδ. Μεταλλ. 3 1/2 %..... Δρ.	101.
» Λαζαρ. Ἐθνικ. Τραπεζ. 3 1/2 %..... Δρ.	426.
» Κτηματ. Πιστ. 2 1/2 %..... Δρ.	101.
» Σιδηροδ. Ἀθην.-Πειραιῶς 4 1/2 %..... Δρ.	415.
» Θεσσαλίας 5 1/2 %..... Δρ.	194.
» 5 1/2 %..... Δρ.	498.
Μετοχ. Ἐθνικ. Τραπεζ. Ἑλλάδος..... Δρ.	3737. 1/2
» Τραπεζ. Ἀθηνῶν..... Δρ.	123. 1/2
» Ανατολ. Ἑλλ. Τραπεζ. Ἀθηνῶν..... Δρ.	124. 1/2
» Ἐμπορικ. Ἑλλ. Τραπεζ. Ἀθηνῶν..... Δρ.	96.
» Κρήτης..... Δρ.	126.
» Σιδηροδ. Ἀθην.-Πειραιῶς..... Δρ.	330.
» Θεσσαλίας..... Δρ.	120. 3/4
» Πελοποννήσου..... Δρ.	74. 1/4
» Διαχ. Δημοσ. Προσόδων..... Δρ.	325.
» Ἑλλ. Πρωτοδικείου..... Δρ.	93. 3/4
» Ἑλλ. Ἐταιρ. Μεταλλείων..... Δρ.	27.
» Ἑταιρ. Μεταλλ. Αἰτάνας..... Δρ.	122.
» Ἑταιρ. Μεταλλ. Αἰτάνας..... Δρ.	100. 1/2
» Μεταλλ. Λαυρίου..... Δρ.	47.
» Πανελλ. Ἑταιρ. Ἀπορρυπαντικῶν..... Δρ.	88.
» Παν. Ἑταιρ. Ἑταιρίας..... Δρ.	192.
» Ἑταιρ. Ἑταιρίας..... Δρ.	30.
ΛΟΝΔΙΝΟΝ Π. Μ.	
Consols..... £	81. 5/16
Hellenique 1881 5 1/2 %..... £	51.
Monopole 4 1/2 %..... £	47. 1/2
Rente 4 1/2 %..... £	39.
ΠΑΡΙΣΙΟΝ Π. Μ.	
Rente Française..... Frs	97. 20.
Banque d'Albènes..... Frs	124.
Chemin de fer Péloussin..... Frs	75. 1/4
Thessalie..... Frs	101. 1/2
Electricité..... Frs	48.
Laurium..... Frs	25. 22.
Change sur Londres..... Frs	25. 22.
ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ Π. Μ.	
» Ομολ. Ἐπικυρηθέντος Δανείου..... Δρ.	99. 1/2
» Λοιπὸν..... Δρ.	25. 12. 1/2
» Βερολίνου..... Δρ.	123. 123. 1/4
» Βιέννης..... Δρ.	104. 105. 1/2
» Βιέννης..... Δρ.	20.
» Βιέννης..... Δρ.	25. 05. — 25. 10.

αἰωνοβίου καθαρῶτος διατηρήσεως τε καὶ ἐξασφαλίσεως.

Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ παραστήσας καὶ αὐτὸς τὴν Ἀδελφότητα ἡμῶν, ὡς διατελοῦσαν ὑπὸ τὴν χεῖρα Αὐτοῦ τὴν ἀμύχον καὶ κραταίαν, ἐνισχύει πάντας τοὺς ἀδελφοὺς τοὺς μετ' αὐταπαρνήσεως τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ὑπὲρ τοῦ δικαίου αὐτῆς ἀγωνιζομένους.

Ἀγαπήτῳ ἐν Χρῶ ἀδελφῷ

† Ὁ Κίτιος ΜΕΛΕΤΙΟΣ

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἡ κατάστασις

Εν τῷ πολιτικῷ ἀγῶνι, ὅστις ἤρχισεν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ζωηρότερον διεξαγόμενος ἐπὶ ταῖς ἐπικειμέναις ἐκλογαῖς τῆς Ἀναθεωρητικῆς συνελεύσεως, περιεργατίζονται οἱ ὑπὸ τὴν ἐντολήν των ἀντιθέτων γυνάμειν, περιεργατίζονται δὲ καὶ ἡ σύγκυσις καὶ ἡ ἀπορία τοῦ ἔθνους ὑποτιθέμενοι ἀπὸ τὸν ἀκούλουθόρη.

Τὸ ὑπὸ τῆς τελευταίας Βουλῆς συνταχθέν πρόγραμμα τῶν ἀναθεωρητικῶν διατάξεων τοῦ συντάγματος εἶναι ἀναμφισβήτητον πολὺ σπουδαιότερον τῶν ἀναγκῶν, ὡς κατέδειξαν τὰ πρόγματα, τὸ κύριον δὲ θέμα, περὶ ὃ ἐπεβάλλετο τὸ ἀπορροῦν καὶ Ἀναθεωρητικὴ διπλὴ βουλή, ἡ ὁριστικὴ μεταβολὴ τῶν ἔξων τῶν παρ' ἡμῶν πολιτευομένων, μένει ἀσφαλὴ καὶ κατ' ἀπορροῦν ἀσφαλὴ. Οὕτως ὁ ζωηρότερος πόθος τοῦ ἔθνους ἔστιν ὡς ἴδῃ καταργουμένην τὴν οὐθαιρεσίαν ἀπονευθῆσαν δημογῶν, οἵτινες τὴν πατρίδα ἔχοντες εἰς τὰ χεῖρη καὶ τὸ ἴδιον συμφορῶν εἰς τὴν καρδίαν καταπερσεύονται τὰ πάντα καὶ στεγανὴν οὐσίαν καὶ εὐνομίαν καὶ φιλίαν τῶν δημοσίων χρημάτων, μεταποιῶνται ἅπασι. Ἐκ τῆς ἀπορροῦς καὶ μετορροῦς τοῦ συντάγματος διατάξεις πολὺ ὀλίγα πρόγματα θὰ διορθώσωσιν. Ἐντεῦθεν ἡ δυσφορία κατὰ τῶν κομμάτων ὑφίσταται καὶ ἀπὸ τῆς δυσφορίας ταύτης προέρχεται λοχιστικὴ διάθεσις τοῦ ἴσου τοῦ προγράμματος τῆς βουλῆς περὶ τῶν μεταρρυθμιστικῶν διατάξεων οὐδένα δεσμεύει νομικῶς καὶ διὰ κατ' ἀπορροῦν ἡ Ἀναθεωρητικὴ βουλή δικαιούται νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἰερωτικῆς ἀνακατασκευῆς τοῦ συνταγματικοῦ χάρτου.

Ἀλλὰ τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι ἐντελὲς ἀνεπαρκοῦς. Εὐδοκίαι ἐν ἀμύχῳ καταστάσει περιεργατίζονται ἐνθεν κακίως, οὐδαμῶς δὲ ὁρᾶται ἡ χρημικὴ ἐκείνη δύναμις, ἥτις θὰ τὸν οὐμπανκὸν εἰς νέφος καὶ θὰ τὸν μετατρέψῃ εἰς θυελλώδη βροχὴν, ἥτις θὰ παρασύρῃ, διὰ σπῆρον, ὑπαρῶν, μεμολυμένον ἐκ τοῦ παρελθόντος ὑπάρχον. Καὶ οἱ ἀποπειρώμενοι δὲ τοῦτο διῶν ὅτιον πάσχουσιν ἢ εἶναι ἐντελὲς ἀσφαλὴ ἀνθρώποι ἢ γεννήματα γνήσια τῶν χρόνων τοῦτον τῆς οὐσιότητος καὶ τῆς δημοκρατίας καὶ ἀσπάζονται τὴν ἐκείνην ταύτην γνώμην, διότι δὲν ὑπάρχει ἄλλη πρὸς ἐκμετάλλευσιν.

Κατὰ τοῦ συγκεχυμένου δὲ τοῦτον ζήτηματος ἀντιτάσσονται τὸ ὁργανωμένον τὸν κομμάτων. Ταῦτα καὶ οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν συνεδέθησαν δι' οἰονεῖ ὅρκου πρὸς τὸν Βασιλέα, δι' ἡ Ἀναθεωρητικὴ δὲν θὰ μετατραπῇ εἰς συντακτικὴν. Ἐχουσι δ' ἀναμφισβήτητος καὶ πρὸς τὸν Βασιλέα τὸν ἐλευθερίαν ἀπονεῖ, ὡς εἶχον, παρέχοντα αὐτοῖς τὴν ἐλευθερίαν ἀπονεῖ νὰ ψεύδονται, ἀπονεῖ νὰ ἐξαπατῶσιν, ἀπονεῖ νὰ

ἀπεμπολῶσι τὰ πάντα, νὰ μὴ ὑφίστανται δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀμαθοῦς καὶ ἀεὶ κυμαινόμενου δήμου μὴδὲ τὴν πολιτικὴν εὐθύναν, δι' ἣν ἀλλαχοῦ τοῦ πολιτικῶς ὁριζωμένου κόσμου οἱ ἅπασι σφαλόντες ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν δημοσίων πραγμάτων οὐδέποτε ἀνέχονται εἰς τὴν ἐξουσίαν. Διότι ἐν Ἑλλάδι οὐχὶ οἱ ἅπασι, οὐδὲ οἱ δις δευτέρωτα ἀμαρτήσαντες πολίτευται καὶ βλάσαντες τὰς τύχας τῆς χώρας κατὰ τὸν ἀνεπαρκοῦτον οὐδέποτε ὑπέστησαν τὴν τοιαύτην εὐθύναν, ἀλλ' ἐκλήθησαν ὑπὸ τοῦ εὐπατήτου ὄχλου πολλὰς ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, ἵνα συμπληρώσωσι τὸ ἔργον τοῦ ὀλέθρου.

Ἀλλ' ἐν τῷ προκειμένῳ τὰ κόμματα ἔχουσιν ὑπὲρ ἐαυτῶν λοχιστικὴν, ἵνα μὴ εἴπωμεν ἀκαταγνώστου ἐπιχείρημα, τὸ ἐπιχείρημα, δι' ἡ συντακτικὴ συνέλευσις εἶναι ἀεὶποτε ἐπαναστατικὴ, δι' ἡ συντακτικὴ ἐκ βάθρων τὴν ἡσυχίαν τῆς χώρας, δι' ἡ μεσημεριῶν δέξιν τῆς ἀντινομίας ἐνδεχεται νὰ διασαλευθῇ καὶ τὴν τάξιν καὶ δι' ταῦτα πάντα θὰ καταστῇσιν ἀδύνατον εἰς τὴν χώραν νὰ κρατῇ τὴν προσοχὴν τῆς ἐντεταμένης πρὸς τοὺς ἔξωθεν κινδύνους, οἵτινες ἀπειλοῦσιν αὐτῆς τῆς φυλῆς τὴν ὑπαρξιν.

Τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο εἶναι ἀληθὲς πιστικώτατον καὶ οἱ βλέποντες εὐκρινέστερον τὰ πρόγματα, οἱ ἀγαπῶντες ἐλευθερίαν τὴν πατρίδα εἶναι ὑποχρεωτοὶ νὰ ὑπερψηφίσωσι τοὺς ὑποψηφίους τῶν κομμάτων παρὰ τὴν βελονύμειαν, ἣν ἐνστάλαξεν εἰς τὴν καρδίαν παντὸς Ἑλλήνος τὸ ἐπικρινόμενον καὶ ἀντιόχημα παρελθόντων. Ἀπ' οὗ ἡ ἐπ' ἀνάστασις τοῦ Ἀδουστου τοῦ 1909 κατεκυλιόθη ἀκράτητος εἰς τὴν κατωφύριαν τῆς νοθείας τῶν προτοχθέντων σκοπῶν τῆς, νόθος εἶναι καὶ ἡ οὐγκλῆσις τῆς Ἀναθεωρητικῆς βουλῆς, νόθα εἶναι καὶ τὰ ἀποτελέσματά της, φρόνιμον δὲ εἶναι, οὕτως ἔχοντων τῶν πραγμάτων, νὰ ἐξέλθωμεν ἐκ τῆς νοθείας ταύτης μετὰ τὸν δυνάτον ὀλιγωτέρας ἀνωμαλίας, ὅπως ταχύτερον διηγηθῶμεν μᾶλλον ἀπερριπτοῦν νὰ ἀπορροῦν περὶ τῶν ἀδικαίων προκλήσεων τῆς φυλῆς μας ὑπὸ τοῦ Ἀδουστου ἐνθάνου.

Ἄλλο διλήμμα δυσεπίλυτον προβάλλεται εἰς τὴν ψῆφον τοῦ λαοῦ τῆς Ἀιτικῆς καὶ Βοιωτίας περὶ πάντων, τὸ τῆς ὑποψηφιότητος τῶν Κρητῶν πολιτευομένων. Ἄν ἡ ὑποψηφιότης αὐτῆς ἐκπληρωθῇ, τὸ πρᾶγμα εἶναι ἐνδόντητον καὶ ἡ καρδία τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους πάλαι ἐκ ἐθνομυθῶντος οὐγκλῆσεως περὶ τῆς ὑποψηφιότητος ταύτης, διότι ἡ καρτερία ὑπερέβη τὸν ὅρον τῆς ἀντοχῆς καὶ πάντες ὅσοι νομίζουσιν, ὅτι ὡς διὰ τὴν ὀρθὴν καὶ διὰ τὴν ἀπορροῦν ὁ αὐτὸς ὁ λαὸς, ὅτι τοῦ ὀλοχρῶς ζῆν μυριάκις προτιμότερον τὸ εὐθινοῦν, συντάσσονται πρὸς τὴν γνώμην νὰ ὑπερψηφισθῶσιν οἱ Κρητῆς πολιτευομένοι καὶ νὰ γίνωσιν δεκτοὶ ἐν τῇ Ἀναθεωρητικῇ, ἂν τε ἔχουσιν τὴν στενὴν πολιτικὴν ἰσορροπίαν ἐν τῷ βασιλείῳ, ἂν τε μὴ. νὰ κερδοῦσιν δὲ τὴν γνῶσιν ταύτην, ὡς κερδοῦσιν οὕτῳ οἱ λαοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὴν ἐλευθερίαν ὅχι ἐν λόγῳ μόνον.

Ἄν τοιαῦτα ἐκκρίθησαν οἱ προβαλλόμενοι τὴν ὑποψηφιότητα τῶν Κρητῶν, ὁμοσπῶν δὲ ὁ κ. Δ. Ράλλης, ἀρχηγὸς ἐνὸς τῶν μεγάλων κομμάτων, ἀδριανὸς ἐκκρίθησαν. Ἀλλ' ἂν ἀντὶ τῶν ἐπὶ τῶν συνόρων ἔργων διεκρίθησαν νὰ ἀντιτάξωσι κατὰ τῶν Τούρκων τὰ ἐκείνην, ἵνα γίνωσιν ἐν τῇς δικηγορικῆς γραφείοις τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ὅχι ἐν Κρετῶν ἢ Ἐσθρῶν, οἱ ἀνθρώποι οὗτοι ἀποδεικνύονται μωρότεροι ποντὶς ὅσον καὶ κατώτεροι πάσης ἐλπίδος περὶ διορθώσεως τῶν καὶ πρὸς γνῶμην τοιαύτην ἔχει ὁ ἴσος στοιχειώδους οὐσιότητος καθήκον νὰ ἀντιταχθῇ, δὲ ἀπορροῦν τὴν ὑπὸ τῆς κορυφῆς τῶν οὐσιωτικῶν ὑποψηφιότητων τῶν Κρητῶν πολιτευομένων, νὰ ὑπομείνῃ ἐγκαρτερῶν εἰς τὴν ἐξ ἐπιτομῆς καὶ τὴνς διαγνώσεως τῶν Τούρκων, ὅπως κερδοῦσιν ὀλίγον ἐκ τῶν χρόνων μέχρις ὅτου καταστῇ ἀναπόρροῦς ἡ αἰματηρὰ καὶ τελικὴ σύγκρουσις πρὸς τὸν ἐκείνην τῆς φυλῆς μας. Καὶ θὰ καταστῇ ἀναμφισβήτητος ἀναπόρροῦς ἡ οὐγκλῆσις αὐτῆς καὶ εἶναι ἀδύνατον χρόνι ὀλίγον χρόνον νὰ ὑπομείνῃ τὴν ἀπορροῦν ἀπορροῦν τὴν δὴν τῆς φυλῆς μας ὕλην. Ὁ ἔχθρος ἡμῶν, οἱ Τούρκοι, μαίονονται καὶ οὐδέως φρόδῳ μὴ θεραπευθῇ, περιστοιχίζεται δὲ ὑπὸ τῶν οὐσιωτικῶν ἐχθρῶν καὶ ἡ ἐσωτερικὴ τὸν κατὰ τῶν εἰναι τοσοῦτον νοσηρὰ, ὥστε δὲν ἀπέχοντες πολὺ τοῦ χρόνου, κατ' ὅσον ὁ ἴδιος θὰ ἀνάρη τὴν πυρκαϊάν, ἥτις θὰ τὸν ἀποπερσεύῃ, φρόνιμον δὲ εἶναι νὰ μὴ σπεύσωμεν καὶ τὴν ἀνάψωμεν διὰ τῶν ἰδίων ἡμῶν χερῶν, δι' ἐκινδυνεύομεν νὰ καῶμεν.

Ἀξίσεις τῶν δημοσίων προσόδων.

Αἱ δημοσίαι εἰσπράξεις τῆς πρώτης εξαμηνίας τρέχοντος ἔτους ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 46,149,044 καὶ λ. 89. ἀπέναντι δρ. 43,334,199 καὶ λ. 56 τοῦ αὐτοῦ χρονικοῦ διαστήματος παρελθόντος ἔτους. Ἡτοι ἔφθισ ἡ ἐπὶ πλέον διαφορά ἀνέρχεται εἰς δρ. 2,814,845 καὶ λ. 33.

Εἰδικότερον:

Αἱ ταμιακαὶ εἰσπράξεις τοῦ α' εξαμήνου 1910 ἀνῆλθον εἰς δρ. 25,746,593 καὶ λ. 88 ἀπέναντι 24,382,768 καὶ λ. 86 παρελθόντος ἔτους, μετὰ διαφοράν τοῦτον ἐπὶ πλέον 1,363,825 δρ. καὶ λ. 02.

Αἱ τελωνιακαὶ εἰσπράξεις τοῦ α' εξαμήνου 1910 ἀνῆλθον εἰς δρ. 20,402,541 καὶ λ. 1 ἀπέναντι δρ. 18,951,430 καὶ λ. 70 παρελθόντος ἔτους, μετὰ διαφοράν ἐπὶ πλέον 1,451,020 καὶ λ. 31.

Καὶ τέλος εἰδικώτατα:

Αἱ εἰσπράξεις ταμιακαὶ τοῦ μηνὸς Ἰουνίου τοῦ 1910 ἀνῆλθον εἰς δρ. 4,540,807 καὶ λ. 49 ἀπέναντι δρ. 4,314,649 καὶ λ. 61 παρελθόντος ἔτους, ἥτοι παρουσίαν ἐπὶ πλέον αὐξήσιν δρ. 226,157 καὶ λ. 88.

Αἱ εἰσπράξεις τελωνιακαὶ τοῦ ἴδιου μηνὸς 1910 ἀνῆλθον εἰς δρ. 3,379,155 καὶ λ. 55 ἀπέναντι 3,093,377 δρ. καὶ λ. 72 παρελθόντος ἔτους, ἥτοι ἐπὶ πλέον ἐφέτος δρ. 285,777,83.

Ἡ ἀπορροῦς τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὰ διατάγματα, δι' ὧν ἀπελύνθησαν οἱ δέκα καὶ ἐπὶ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου. ὧν οἱ τέσσαρες κ. Ν. Δαμασκηνός, Ζωχιός, Πασιόπουλος καὶ Μητροπόπουλος ὁνομάσθησαν διὰ τὰς μακροχρόνιους αὐτῶν ὑπηρεσίας ἐπίτιμοι καθηγηταί.

Ἡ φιλοπαιδεία τῶν λεμβούχων τοῦ Πειραιῶς.

Τὸ «Σκρίπ» γράφει: «Οἱ λεμβούχοι τοῦ Πειραιῶς διὰ κοινὸν ἐβάνον συνέλευσιν ἐκ τῶν εἰσπραξέων τῶν κατὰ τὴν 18 καὶ 19 Ἰουλίου τὸ ποσὸν τῶν 1186 δραχμῶν ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Στάλου. Συγχρόνως τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ σωματείου τῶν λεμβούχων ἀπεφάσισε καὶ οἱ λεμβούχοι πάντες ἀπεδέχθησαν ὁμοφώνως τὴν ἀπόφασιν ὅπως παρόμοιαι εἰσπράξεις διενεργεῖται καθ' ἕνατος μῆνα ἡ πρᾶξις αὐτῆς τῶν λεμβούχων τοῦ Πειραιῶς τιμῇ τόσον αὐτοῦ καὶ τὸν πατριωτισμόν, ὥστε ἐπιβάλλεται νὰ τοὺς δοθῇ καὶ δημοσίᾳ ὁ δικαίος ἔπαινος. Μέσα εἰς τὴν τῶν βιοπάλην τῶν οἱ λεμβούχοι σκέπτονται καὶ τὸν στόλον ὡς ἀληθεῖς πατριῶται.»

Πόσον λαμπρὸν στοιχεῖον ἰδέως ἡδύνατο νὰ ἀποτελέσωσιν οἱ λαοὶ ἐν Ἑλλάδι τάξεις, ἂν τῶν κοινῶν περὶ τὸν ἀνθρώπου καὶ ὅχι ἀνυπερβίητα τέλματα φιλοπαιδείας, εἰς ἃ ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει τὴν κακοδαίμονιαν τῆς.

Τὸ συνέδριον τῶν ὑποδιδασκάλων.

Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐγένετο ἐργασία πολὺτιμος, ἀεὶ πάσης ἐνθαρρύνσεως, ἐγκλειούσα πραγματικὴν ὁρμήν πρὸς τὴν πρόοδον τοῦ ἴσου, ἀλλ' ἔμεινεν ἀσολήστος καὶ ὀλίγοι παρηκολούθησαν αὐτὴν. Ἐννοοῦμεν τὸ συνέδριον τῶν ὑποδιδασκάλων ἢ ἄλλως γραμματικῶν λεγόμενων, τῶν προωριμμένων καὶ διδασκόντων ἐν τοῖς διδασκαλικοῖς συντοκισμοῖς τῆς Ἑλλάδος. Οἱ φιλοτιμοὶ οὗτοι καλλιεργεῖται τοῦ πνεύματος τῶν ἐργατικῶν τάξεων τοῦ ἔθνους, τῶν γεωργικῶν, τὸ πόρισμα τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου τῶν συνωφισαν εἰς σοφώτατον ἀληθῶς ἴσχυρμα, ἐν ᾧ δι' ἃ δρῶν ἐπιχειρημάτων ὑποστηρίζουσιν, ὅπως εἰς τὰ στοιχειώδη σχολεῖα τῶν μόνον τὴν πρῶταν διδασκῶν εἰς τοὺς παῖδας γράμματα, μετὰ μεσημῆραν δὲ πρακτικὰ μαθήματα γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας. Ἀλλὰ θὰ δάσωσι προσοχὴν οἱ ἐν τῷ δουρογείῳ τῆς παιδείας φιλόσοφοι εἰς τὸ ὑπόμνημα τοῦτο τῶν πτωχῶν διδασκάλων; Πολὺ ἀμφίβολον, διότι οἱ τοιοῦτοι φιλόσοφοι ἀντὶ νὰ κῦψωσιν εἰς τὰ πρὸς ποτὶν ἀνείχουσιν τὴνς ἀσέτας.

Ἡ πυροβολοχρῆσις τῆς Ν. Γενεᾶς.

Εν τῇ ἐφημερίδι τῆς κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη ἡ σύμφασιν τοῦ δημοσίου πρὸς τὸ ἐν Κρετῶν ἐργασίᾳ περὶ κατασκευῆς τῆς πυροβολοχρῆσις τῆς Ν. Γενεᾶς μετὰ 1500 βολιδοφόρων φρουρίων. Κατὰ τὴν σύμφασιν ἡ παράδοσις τῆς πυροβολοχρῆσις θὰ γίνῃ τὴν 4 Φεβρουαρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Δωρεὰ τοῦ κ. Ἐμμ. Μπενάκη πρὸς τὴν Κρητῆν.

Πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον, καθ' ἃ μανθάνομεν ἐξ αἰγυπιακῆς ἐφημερίδος, διελθόντα ἐξ Ἀθηνῶν ὁ πρόεδρος τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος Ἀλεξανδρείας κ. Ἐμμ. Μπενάκης, ἐνεχείρισεν ἐπιταγὴν ἐκ 5000 λίρῶν πρὸς ἀγορὰν βιβλίων Μάνιχερ διὰ τὴν πολιτοφυλακὴν τῆς Κρήτης. Ὁ μετὰ τὸν πατριῶτην δὲν ἡδύνατο πρακτικώτερον νὰ ἐξηγήσῃ τὴν ἐντολήν ἀνάγκην τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους τοῦ νὰ ὀπλισθῇ μέχρις ὀδόντων καὶ δὲν ἡδύνατο ἐπιφωρλεστορεν νὰ διαθέσῃ τὰ χρήματα ταῦτα ἢ ὀπλίσων τοὺς αὐτοὺς τῆς Κρήτης. Τὴν ἀνάγκην τῆς συντόμου παρασκευῆς καὶ ἐργασίας μόνον φεβ' οἱ ἀναδινύμενοι ἀρχόντες τῆς Ἑλλάδος χρησιμοποιοῦν ἅμα ὡς ἀνέχονται ἐπὶ τῆς καταστάσεως ἔδρας τῆς ἐξουσίας.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐκδρομὴ τοῦ βασιλέως.

Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἐξέδραμεν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου εἰς θαλάσσιον ἀνὰ τὰς Κυκλάδας περιοδεῖαν ἐπὶ τῆς «Αμφίτριτης» μετὰ τοῦ βασιλόπου Χριστοφύρου. Τὴν Τρίτην δὲ ἀφίκετο εἰς Σάρον, ὅπου ἐνθουσιώδως ἐγένετο αὐτῷ ὑποδοχὴ. Ὁ βασιλεὺς ἐξελθὼν εἰς τὸν ἐξώστην τῆς φιλοξενούσης αὐτὸν οἰκίας εἶπεν:

«Ὁ κατὰ τὸν ἑαυτοῦ ἐννοεῖται διὰ τὴν ἐνθερμὸν ταύτην ὑποδοχὴν. Ἀγαλλεσθῆτε ἡ κατὰ τὸν ἑαυτοῦ ἐπ' ἀναπαύσεσιν ὑμᾶς εἰς τὴν ὥραν σας πόλιν. Ζήτω τὸ ἔθνος.»

Αἱ Τουρκοβουλγαρικὲς σχέσεις.

Αἱ μετὰ τοῦ πρὸς Βορρᾶν γειτῶνος σχετικῆς τῆς Τουρκίας ὑπερεντάθησαν. Ἐκ Βουλγαρίας ἀφῆκε

ἐξασπείλλονται αἱ ἐνοπλιοι συμμορίαι εἰς Μακεδονίαν. Συγχρόνως ὁ λαὸς τοῦ βασιλείου συγκροτεῖ ἀνδραγαθία συλλαλητήρια κατὰ τῶν φρικαλεοτήτων, ὅς διαπράττουσιν οἱ Τούρκοι ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ὁ τύπος προτρέπει εἰς πόλεμον. Τὸν λαϊκὸν τοῦτον ἀναθρασύν ὑποστηρίζει ἐπισήμως ἡ βουλγαρικὴ κυβερνήσις ἐξαπολύουσα διαμαρτυρίας ἐπὶ διαμαρτυρίαις πρὸς τὰς Δυνάμεις διὰ τὰς ἀπορροῦς τῶν Βουλγαρομακεδόνων ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν ἀπαίτουσα, ὅπως ἀποδείξῃ τοὺς περὶ τοῦ ἐναντίου ἰσχυρισμοὺς τῆς Τουρκίας, νὰ διορισθῇ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ πρὸς ἀπόδειξιν τῶν τουρκικῶν βαρβαροτήτων. Συγχρόνως ἐκλήθησαν 60 χιλιάδες ἄνδρες ἐπὶ προφάσει τῶν φθινοπωρινῶν γυμνασίων. Ὁ βασιλεὺς Φερδινάνδος ἐπέστρεψεν ἐξ Εὐρώπης εἰς Σόφίαν πρῶτῳ ἔκτορος τῆς ἀρχικῆς ἀποφάσεως. Διωτῶν δὲ τῆς καταστάσεως ταύτης τῶν πνευμάτων εἶναι καὶ αἱ ἀγγελλόμεναι μεμονωμέναι συγκρούσεις τῶν Τούρκων καὶ Βουλγάρων ὁροφυλάκων.

Ἡ Εὐρώπη περὶ τῆς ὑποψηφιότητος τῶν Κρητῶν.

Ἡ πρώτη ὁργὴ κατὰ τῆς ὑποψηφιότητος ταύτης ἐξερράγη καὶ πάλιν ἐν Γαλλίᾳ, ἐνθα ὁ «Χρόνος» χαρακτηρίζει τὴν ὑποψηφιότητα ταύτην ὡς τέλμα ἀδύνατον καὶ ἀπειλεῖ τοὺς Κρητῆς, ἂν μὴ